

Emnerapport våren-2020

Teat112 Moderne teaterhistorie

- Kort beskrivelse av emnets gjennomføring, herunder antall studenter, karakterfordeling og gjennomføringsprosent.

Størstedelen av undervisningen i dette emnet var gjennomført innen 12. mars da korona-krisen slo til. Det som da ikke var gjennomført måtte fullføres på zoom eller ved at studentene fikk oppgaver. For Arntzens del ble det da ikke mulig å avslutte siste del av kurset på en tilfredsstillende måte når det gjaldt å vise og kommentere det visuelle materiale som var planlagt vist i forbindelse med delkurset som omhandlet regissøren i det postmoderne teater, det vil si det som gjaldt tiden etter 2000.

Auditorieundervisningen i den første del av semestret ble avvirket på en tilfredsstillende måte i forhold til romsituasjon og visuelle hjelpemidler. En gang måtte teknisk assistanse tilkalles for i hvert fall for Arntzens del, siden det kan oppstå problemer med ledninger og tilkoblinger.

Det var 13 studenter som fulgte kurset, hvorav 12 fullførte og fikk eksamen i emnet. Resultatet var karaktermessig tilfredsstillende og karakterfordelingen fulgte ganske presist Gauss-kurven, i og med at det var et par som fikk A og noen få B mens flere lå på C og en fikk E. Gjennomføringsprosenten var altså i overkant av 90 %, og det til tross for korona-krisen, noe som må ansees som svært bra etter forholdene.

- Oppfølging av tidligere evalueringer og eventuelle fagfelleevalueringer

Resultatet imøtekom også det som programsensor tidligere har påpekt, nemlig at det tidligere har vært gitt for mange A'er slik at normalfordelingen ikke var oppnådd. Denne gangen var resultatet altså mer jevnt fordelt i forhold til Gauss-kurven, noe som selvfølgelig ikke er tilstrebet.

- Faglærers kommentarer til studentevalueringen

Studentevalueringen viser at studentene – i forhold til de besvarelsene som kom inn - langt på vei var fornøyd med emnet TEAT112 generelt, noe som 75 % av de som svarte krysset av på det, mens 25 % var verken eller. Når det gjaldt graden av fornøydhet med forelesningene var det 25 % som var ganske fornøyd, 50 % var fornøyde og 25 % misfornøyd. Når det gjaldt oppgaveskrivingsseminaret var 25 % ganske fornøyd og 75 % verken eller.

Tendensen i forhold til om studentene var fornøyde eller ikke med undervisningen, går i retning av at graden av fornøydhet ikke var optimal. Det kan skyldes flere forhold, og kanskje i noen grad at undervisningen i emnet ikke ble helt fullført som planlagt når det gjelder delemnet regissøren i det postmoderne teater, noe som skyldes korona-krisen. Ellers er det i studentevalueringen satt frem noen kommentarer som denne faglærer vil kommentere, noe som særlig gjelder at en (eller flere?) av studentene har gitt en utfyllende kommentar til undervisningen i moderne teaterhistorie. Studenten (e) hevder at det var vanskelig å vite hva som skulle leses til de forskjellige

forelesningene. Hva som skulle leses ble muntlig formidlet, noe som altså ikke er opplevd som optimalt. Det er tydelig at det for noen studenters del er behov for en mer tekst-nær undervisning med utlegning av pensum. Tradisjonelt er undervisningen utfyllende i forhold til pensum, men det kan være at tiden er inne for å gjøre den mer til utlegning av pensum i undervisningen (?).

Det kan ellers være at vekslingen mellom fransk og tysk teaterhistorie har vært krevende å følge med på, men det historiografiske perspektivet krever en slik veksling som også relaterer seg til den historiske utviklingen generelt. Generell kunnskap om stilperioder som realisme, naturalisme, symbolisme og ekspresjonisme kan muligens formidles for seg, slik at anvendelsen på teaterhistorien dermed blir mer direkte.

I undervisningen i teaterhistorie er powerpoints brukt til å formidle bilder som illustrerer teaterhistorien gjennom scenebilder og regissørportretter, og disse er ledsaget med kommentarer. Dette emnet er krevende på grunn av hvor komplekst det er. Eksamensresultatet indikerer imidlertid at de fleste har tilegnet seg en helhetsforståelse, og har jobbet bra med faget. En interessant korrigerings kommentar ligger i påpekningen av at hvis en powerpointtekst leses opp, så oppleves det som uheldig. Det må foreleser være obs på.

Det pekes dessuten av en av studentene på at forelesningene i moderne teaterhistorie skulle være vanskelig å følge fordi materialet er «dårlig strukturert». Den strukturen dette emnet har vært presentert i søker å ivareta kompleksiteten i den internasjonale moderne teaterhistorien. Denne tilnærmingen har fungert godt tidligere og i andre sammenhenger, men med tanke på behovet for stadig mer pedagogisk tilrettelegging, kan det godt være at den neste som skal undervise i dette emnet kan gjøre det mer tilgjengelig.

Det virker som om det for noen av studentene kan være krevende uten forkunnskaper å ta del i vekslingen mellom geografiske regioner, men resultatet fra eksamen tilsier at våre studenter i inneværende semester har vist at de allikevel har lyktes med det. Vi har ellers et del-emne for norsk teaterhistorie som studentene er svært fornøyde med.

Når det gjelder fornøydheten med oppgaveskrivingsseminaret, sier en av studentene at «det var flott å få ei øving i oppgaveskriving, som hjalp å førebu oss til heime-eksamen», og føyer dessuten til at utbyttet kunne vært større hvis «...vi kunne fått ei skriveoppgåve som hadde likare rammer som heime-eksamen, ved å t.d. gje oss ei veke til å utføre oppgåva vi skulle løyse - fulgt av (som vi hadde) ei veke på å gje tilbakemelding til medstudentane våre». Dette er også noe som kan taes høyde for neste gang emnet skal undervises i med tanke på om dette kan imøtekommes.

- Faglærers sammenfattende vurdering av emnet i lys av læringsutbyttebeskrivelse.

Det at muntlig eksamen måtte avlyse på grunn av korona-krisen, gjør det vanskeligere å vurdere resultatet i lys av læringsutbyttebeskrivelsen. Den utfyllende samtalen som vi vanligvis har på muntlig er svært nyttig, så det er beklagelig at den falt ut. Imidlertid er det et klart inntrykk fra undervisningen så vel som av eksamensresultatet at læringsutbyttet har vært tilfredsstillende og ganske godt etter fullført emne. Gitt eksamensresultatet er det mulig å si at studentene har fått gode

kunnskaper om moderne teaterhistorie, regi- og skuespillerkunst i forhold til nyere europeisk teaterhistorie og er i stand til å forstå sammenhenger og utviklingslinjer.

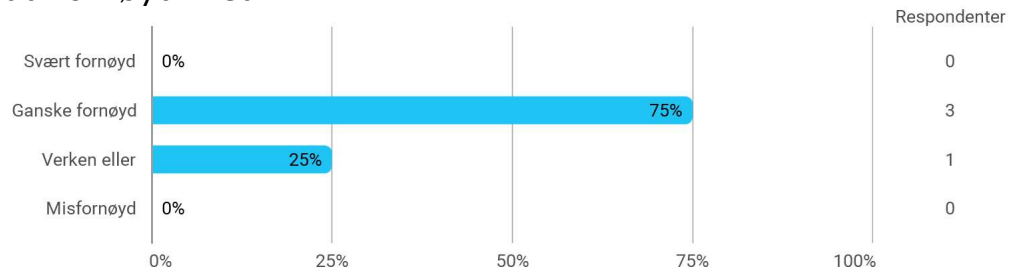
Hvis dette emnet sees i sammenheng med resultatet på TEAT115 (Forestillingsanalyse og teaterkritikk) synes det klart at de er i stand til å skildre et teaterfenomen i samtiden i lys av moderne teaterhistorie. Eksamensresultatet i seg selv berger for at de kan gi en enkel fremstilling av et avgrenset fenomen innenfor moderne regikunst, og dermed har de oppnådd en generell kompetanse i emnet.

Til slutt må det også pekes på at vi har tidligere begynt med eldre teaterhistorie, noe som ikke fungerte maksimalt fordi studentene var mer oppsatt på å få direkte tilgang på moderne teaterhistorie og samtidsteater så tidlig i studiet som mulig. Vi har ment at det har fungert motiverende for å så gå videre med eldre teaterhistorie som en bakgrunn. Det er mulig at en kanskje kunne gi et kort kurs for nye programstudenter allerede i deres første semester, for dermed bedre å forberede dem på det regulære studieopplegget.

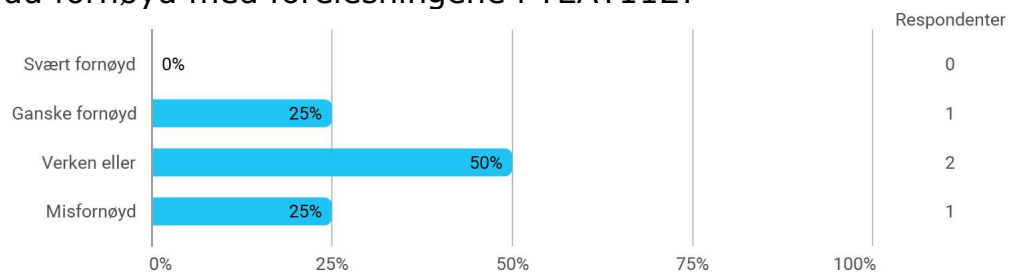
- Vedlegg: studentevaluering, se nedenfor.

- Vedlegg: studentevaluering

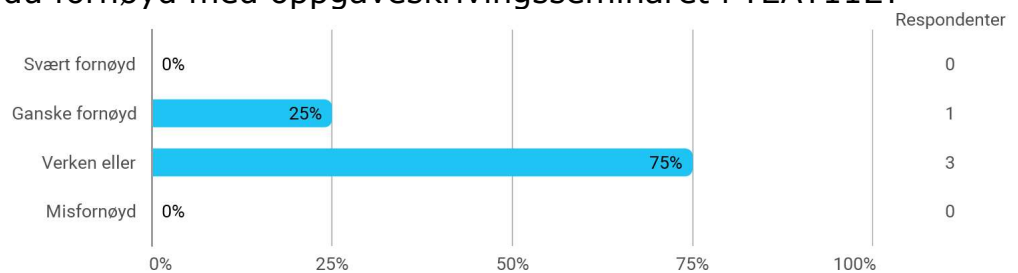
I hvilken grad er du fornøyd med TEAT112?

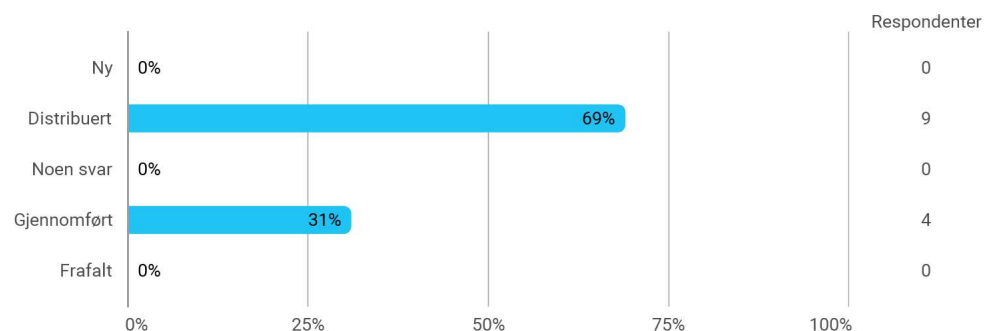
I hvilken grad er du fornøyd med forelesningene i TEAT112?

I hvilken grad er du fornøyd med oppgaveskrivingsseminaret i TEAT112?

Samlet status

Har du kommentarer til forelesningene i dette emnet, eventuelt til de enkelte foreleserne?

- Jeg syns forelesningene i den internasjonale teaterhistorie-delen var veldig vanskelige å følge. Dette var både fordi det var komplisert å finne ut hva av pensum vi burde ha lest for å forberede oss til forelesningen og fordi forelesningene i seg selv var kompliserte og dårlig strukturert. Det er viktig å huske at mange av førsteårsstudentene ikke kan like mange referanser og begreper om teater som en professor - og at vi ikke har hatt eldre teaterhistorie før moderne. Jeg tror jeg hadde fått et større utbytte av forelesningene om man hadde fått en oversikt over hva som skulle leses til hvilke forelesninger. Jeg kan se at dette kan virke som om man gjør det for

"enkelt" for studentene - men det er så mye pensum fra ulike kilder at det er vanskelig å ha en oversikt over hva man skal lese fem forskjellige steder for å være forberedt til forelesning. Dette er noe de andre foreleserne har fått til, og derfor er det gjennomførbart. I tillegg hjelper det med visuelle hjelpemidler som er laget til hver enkelt forelesning - med stikkord og bilder slik at man som student får noen knagger å feste all informasjonen til. Her må man kanskje hjelpe professor med et kurs eller lignende, for slik det var i år var det bare et forstyrrende eller et ikke-tilstedeværende element.

Den norske teaterhistorie-delen fungerte godt.

- .
- Prøve å ikke lese slavisk fra manus. Prøv å snakke mer fritt
- I dette emnet hadde vi varierende nivå på forelesningane.

Nokre forelesningar var av høg kvalitet, kor det var lett å følgje med på PP på lerret, og professorane visste kva dei ville formidle.

Andre forelesningar var ganske håplause. Eit døme er ei forelesning kor Knut Ove Arntzen viste tekst-utdrag frå på lerretet samstundes som han las høgt frå dette. I dette tilfelle var det svært krevjande å følge med, og det kjentest nærmast vekk-kasta å møte til undervisning.

Eg har forståing for at det kan vere krevjande med digitale hjelpemiddel i undervisning. Eg forventar likevel, som student hjå UiB, at vi får undervisning som ikkje ber tydeleg preg av mangel på digital-kunnskap.

Har du kommentarer til oppgaveskrivingsseminaret?

- Jeg tror det hadde vært bra med et seminar midtveis i prosessen. Slik det var i år var det ett "oppstartsseminar" og så innlevering lenge etter. Jeg tror en midtveis diskusjon om prosess og den slags hadde løftet og hjulpet med fremdriften.
- Var ikke på det første seminaret, men fint opplegg som for håpentligvis vil være til hjelp på hjemmeeksamen.
- Nei
- Det var flott å få ei øving i oppgaveskriving, som hjalp å forebu oss til heime-eksamen.

Eg trur at eg som student hadde fått enda meir ut av oppgaveskrivings-seminaret dersom:

Vi kunne fått ei skriveoppgåve som hadde likare rammer som heime-eksamen, ved å t.d. gje oss ei veke til å utføre oppgåva vi skulle løyse - fulgt av (som vi hadde)ei veke på å gje tilbakemelding til medstudentane våre .

Eg skjønner at seminaret hadde fleire ulike formål det skulle dekke, men dette er altså ein innspel eg tenkjer kunne vore nyttig - særskild for nye studentar som ikkje har prøvd heimeeksamen før.

Har du kommentarer til pensumlesingsseminaret?

- Dette er vanskelig å kommentere på siden det havnet midt oppi tilvenningen og endringene i forhold til koronasituasjonen. Jeg tror et pensumlesingsseminar med fysisk oppmøte og gruppearbeid hadde fungert bra.
- Veldig bra at vi hadde det: Hvis man ikke har fått kommet ordentlig i gang med pensumet, så får man en kickstart her!
- Skjønner det var vanskelig å få til under corona, men synes ikke løsningen med å lese så så mye og levere notater av dette er det beste, siden mange av oss ikke tar notater på denne måten og det ble da bare mye unødvendig ekstraarbeid
- Det var godt å kunne ha seminar med spissa fokus på bearbeiding av pensum, og eg har forståing for at denne delen av faget blei annleis pga. koronasituasjonen.

Med det sagt vil eg likevel ytre at eg trur seminaret hadde hatt større effekt dersom vi kunne hatt seminar parallellt med forelesningsrekka i TEAT112, og at seminara og forelesningane kunne blitt fordelt litt meir utover semesteret.

Hva synes du om omfanget og kvaliteten på pensum?

- Jeg synes det er mye pensum på veldig kort tid fordi forelesningene var så tette og få. Men jeg tror at omfanget og mengden er grei, men at studiet er lagt opp litt feil - jeg har skrevet mer om dette

til neste spørsmål.

Det som drar pensum litt ned er hvor mye av det som føles litt ut-datert - når faget heter moderne teaterhistorie så er det dumt at det mangler mye av de siste 20-30 årene.

- Mye bra pensum, skulle gjerne sett at mer av det var på norsk, spesielt bøkene. Men forståelig at dette er vanskelig å få til.
- Mye likt pensum
- Eg syns at omfanget på pensum var litt overveldande - i kombinasjon med at vi hadde veldig tett med forelesningar dei første to månadane i semesteret.

Pensumet hadde både tunglest pensum og lettlest pensum, alt etter kva det omhandla og kven som var forfattar.

Kombinasjonen av dei to førte til at det var eit pensum med mykje godt innhald, trass innslag av tyngre litteratur.

Eg var veldig entusiastisk for Peter Brook si bok Eksperimental theatre, som var veldig informativ og god å lese!

Har du innspill til hvordan emnet kan forbedres?

- Jeg tror emnet kan forbedres ved å fordele forelesningene ut over en lengre tidsperiode. Slik det var i år var det ganske travelt til midt i mars eller lignende, og deretter nesten ingenting. Jeg tror at hvis man hadde spredt forelesningene i tillegg til å ha pensumlesningsseminarene løpende samtidig hadde resultert i at man som student hadde fått en grundigere gjennomgang og derfor et mye større læringsutbytte.

I tillegg vil jeg anbefale å flytte Moderne teaterhistorie til andreåret, fordi det er mange referanser og koblinger man ikke kan ta og skjønner og dette er lite heldig.

- .
- Ved å fortelle mer levende i blandt annet forelesninger vil det bli lettere å henge med
- Generelt syns eg at vi dette semesteret kunne hatt eit større utbytte av undervisning som var spreia litt meir utover semesteret, i staden for den sterke konsentrasjonen av forelesningar i TEAT112 tidleg i semesteret (pluss TEAT115, som Bachelor i Teatervitskap har same semester).

Når eg skulle prøve å finne igjen det som blei snakka om i forelesningane i pensum, følte eg at eg måtte leite ein god del for å finne tilbake til det dei spesifikke forelesningane hadde behandla. Dette førte til at det kjentest litt overveldande å navigere i og lese pensum.

Dersom det er mogleg ofr framtidige kull, hadde eg som student sett stor pris på ei grov oversikt over kva for delar av pensum som blir dekt av kva for forelesningar. Dette fekk vi av Hyldig, men eg skulle gjerne hatt ei litt meir detaljert oversikt frå Arntzen. (Dette er pirk, men noko som evt. kunne letta "arbeidsmengda" og tida ein må bruke på å navigere og leite i pensum.

Eg vil også ytre at faget ber preg av at forelesarane har vore van med å undervise elevar som har hatt TEAT111 først. Dette kom til uttrykk i undervisninga gjennom at Hyldig og Arntzen tok seg sjølv i å referere til "noko vi hadde hatt tidlegare". Då vi ikkje har hatt TEAT111 frå før, måtte dei endre utsagna til "dette skal de ha neste semester". Desse utsagna vil eg seie representerte den generelle "forsømminga" av at vi som nye studentar ikkje har kunnskap om eldre teaterhistorie på universitetetsnivå frå før.

Dette er derfor eit argument eg vil bruke for at de skal ta stilling til om enten:

Forelesarane må revidere presentasjonane sine og dermed forklare/etablere nye omgrep på ein måte som gjer at det kjennest meir naturleg at vi har moderne teaterhistorie først,

eller

at de endrar studieplanen tilbake til at Bachelor i Teatervitskap skal ha TEAT115 (eldre teaterhistorie) andre semester, fulgt av TEAT112 (moderne teaterhistorie) tredje semester.